

jeg angav Grundene til, at dette vilde ske. Disse Ændringsforslag foreligger nu, dog noget mindre talrige, end jeg havde ventet. Allerede et flygtigt Blik vil overbevise ærede Medlemmer om, at Talen udelukkende er om redaktionelle og sproglige Ændringer og smaa Tydeliggørelser, saaledes at der ingen Grund er for mig til at gaa ind paa de enkelte Ændringsforslag, dersom der ikke dertil fra anden Side gives mig Anledning med Hensyn til et eller andet af dem. Ændringsforslagene er stillede af hele Udvalget og har faaet Indenrigsministerens Tilslutning. Jeg kan derfor anbefale dem alle til Tingets Vedtagelse.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Som af den ærede Ordfører oplyst, har jeg haft Lejlighed til at se samtlige Ændringsforslag og har givet dem min Tilslutning. Ogsaa jeg kan derfor anbefale det høje Ting at stemme for dem.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslagene.

Ændringsforslagene Nr. 1 til § 3, Nr. 2 og 3 til § 5, Nr. 4 og 5 til § 6, Nr. 6—9 til § 7, Nr. 10—12 til § 10, Nr. 13 til § 11, Nr. 14 og 15 til § 13, Nr. 16 og 17 til § 17, Nr. 18 til § 18 og Nr. 19 til § 19 af Udvalget (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa sattes Lovforslaget i dets Helhed til Forhandling.

Hey: Naar Lovforslaget antagelig om et Øjeblik er vedtaget af dette høje Ting, skulde man jo tro, at dette Spørgsmaals Løsning var rykket ret langt frem. Men aldeles bortset fra, at den korte Tid, der er tilbage af Samlingen, ganske udelukker Muligheden af en Vedtagelse i det andet Ting i indeværende Samling, har Sagen ganske sikkert, hvad ogsaa er antydet fra forskellig Side, store Vanskeligheder at overvinde, inden den kan naa frem til Vejs Ende. At disse store Vanskeligheder foreligger, dertil er der forskellige Grunde, navnlig den, at man fra forskellige Sider i saa høj Grad har knyttet en Lovgivning om Banker og en revideret Lovgivning om Sparekasser sammen. Vi har allerede en Lovgivning om Sparekasser, der i visse Henseender virker tilfredsstillende, medens man paa den anden Side i saa høj Grad med Rette kan paastaa — det er jo hævdet paa Grund af

adskillige stedfundne Begivenheder —, at den har et tilstrækkelig stærkt Krav paa at blive revideret. Men vi har ikke nogen Lovgivning om Banker, og det skulde derfor synes, at vi kunde nøjes med at gøre Begyndelsen med en Lov om Banker og saa arbejde i Overensstemmelse med den Vedtagelse, som foreligger fra Landstingets Side, paa en Revision af de gældende Vedtægter og Love for Sparekasserne. Derom er nu Meningerne indenfor Regeringspartiet nogenlunde delte. Det aabner maaske en Mulighed for, at vi alligevel kan faa en Banklov uden samtidig at faa en Sparekasselov. Thi paa samme Tid som Ordføreren for Regeringspartiet her i Salen og hans Meningsfæller siger, at det vilde være vanskeligt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, i det hele taget at tænke sig en Sparekasselov gennemført, uden at der samtidig gennemføres en Banklov og omvendt, saa siger Ordføreren for Regeringspartiet i Folketinget, at han kan meget godt tænke sig, at Lovforslaget om Banker vil blive gennemført, uden at det nødvendigvis maa være kædet sammen med et Lovforslag om Sparekasser. Denne Uoverensstemmelse antyder, synes jeg, en Mulighed for dog maaske at faa en Banklov, uden at den netop skal være knyttet til en Sparekasselov. Det lyder lidt underligt, at man næsten som en Straf siger overfor Bankerne: Nej, I kan være vis paa, at naar vi ikke samtidig faar en Sparekasselov, saa skal I minsandten ingen Lov have, der vedrører eder. Det er en Straf af en ganske ejendommelig Art, thi fra Bankernes Side er der ikke udtalt noget som helst Ønske om en saadan Lov. Spørger man Bankerne: Vil I have en Lov eller ikke, saa vil de utvivlsomt sige: Nej Tak, vi kan godt klare os uden nogen Lov. Det er tværtimod andre Hensyn, der kunde gøre Bankloven ønskelig, men foruden dette tror jeg, at Løsningen af Spørgsmaalet om en ny Sparekasselovgivning er forbundet med ret store Vanskeligheder, og jeg maa erkende, at ved det Arbejde, jeg efter ringe Evne har været med til at gøre baade i den nedsatte Kommission og i Landstingsudvalget, er jeg kommet til den Overbevisning, at man vist skulde gaa en noget anden Vej. Vejen er for saa vidt — men ogsaa kun for saa vidt — antydet derigennem, at det Lovforslag, der nu snart forlader Landstinget, er blevet døbt om. Medens det oprindelighed: Forslag til Lov om Spare- og Laanekasser, er der nu vedtaget et Ændrings-